

Så hvis Enhedslisten nu havde syntes, at det var vigtigt med flygtningene og ikke med Enhedslistens image, kunne det jo godt være, de havde indset, at det var betydelig bedre, at de stod bag denne her betænkning, end at de bare kunne gå rundt og sige: Vi er dem, der beskytter de små, og så tager de andre sig af at beskytte nogle kommunale brokkehoveder i stedet for de stakkels flygtninge. For sådan kan det, der sker her, hurtigt komme til at tage sig ud.

Jeg vil godt sige, at jeg gør det her med fuldstændig god samvittighed. Vi har betalt en pris. Vi havde helst været fri for det af de grunde, jeg har nævnt. Signalværdien er ikke rar i det her, men vi er trygge ved det, vi har gjort. Vi synes, at det, der er blevet skrevet ind i betænkningen, er så væsentligt, at det måske oven i købet kan vise sig at blive en forbedring af de eksisterende vilkår, hvis vi gør vores arbejde ordentligt.

Jeg vil så godt sige til slut, at det her ikke skal opfattes, som om jeg ikke inviterer Enhedslisten med til fremover at deltage i det arbejde. Jeg håber ikke, at deres fribillet går så langt, at de bagefter, hvis det går galt, har lyst til at sidde og sige: Hvad sagde vi? Man ved jo ikke, om det også er så billige point, man vil tage hjem. Men jeg er faktisk skuffet over Enhedslisten, som godt var klar over, at den pris, vi betalte, i høj grad var en, der havde med signalværdi at gøre, og at den var til at have med at gøre i forhold til, hvad vi fik for prisen.

Så vil jeg endelig sige til sidst, at det emne, som fru Dorte Bennedsen kom ind på om de nordiske statsborgere, burde være en selvfølge. Jeg synes, det ville være meget besværligt, hvis vi skulle til at have flere nye ombudsmande. Vi har netop ønsket at begrænse antallet af ombudsmande, og det bør være en selvfølge, at nordiske statsborgere i Danmark kan få den selvfølgelige beskyttelse af vores Ombudsmand, som de selvfølgelig har krav på. Så jeg har ingen problemer med, at det kommer med. Hvis der er problemer i det, vil det jo hurtigt vise sig. Så også det vil jeg gerne tilslutte mig her.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil gerne starte, hvor fru Margrete Auken sluttede. Også Det Radikale Venstre synes som Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, at det vil være godt, om de øvrige nordiske statsborgere i så henseende fik samme stilling som danske statsborgere.

Men lad mig ellers tage fat et lidt andet sted og sige, at dette Tings høje formand ofte taler

om, at magten nu skal tilbage til Folketinget, og det er der mange der er enige med ham i. Og det, vi her har som færdigt resultat, viser, at Folketinget godt kan. Vi har her et lovgivningsområde, hvor der ikke er nogen ministeransvarlig. Og det er lykkedes os i Retsudvalget at få et usædvanlig bredt flertal omkring denne lov. Det er vi fra De Radikale meget glade for, når det drejer sig om Ombudsmanden, for Ombudsmanden er en instans uden tænder, er der nogle, der siger. Det hele afhænger af argumenternes vægt og den prestige, som forbindes med at følge det, som Ombudsmanden nu udtrykker sin mening om. Jo bredere flertal, der er i Folketinget – måske enstemmighed – om ombudsmanden, desto større udsigt er der til, at hans kritiske bemærkninger, hans henstillinger og anbefalinger til centraladministrationen og nu altså i fremtiden også den kommunale og amtslige forvaltning vil blive fulgt.

Jeg må indrømme, at jeg en overgang var lidt bange under behandlingen af dette lovforslag, for der var mørke skyer, som trak sig sammen omkring ombudsmandsinstitutionen. Der var sågar medlemmer af Folketinget her, der overvejede og i hvert fald sagde i pressen, at de ville bruge grundloven til at bringe et lovforslag til folkeafstemning, et lovforslag, som forsøgte at følge op på ganske alvorlig kritik fra Ombudsmandens side af undersøgelser af, hvad der var foregået på Nørrebro.

Hvis det var sket, mener jeg, at der ville være åbnet for helt nye konfrontationer mellem Ombudsmanden og politikere i Folketinget. Det var godt, at det ikke endte sådan, og det er godt, at vi i stedet trods dette meget uheldige sammenfald i tid er blevet enige om den betænkning, der er afgivet af Retsudvalget den 14. maj.

Jeg vil også som de tidligere ordførere sige, at det ikke har været så let at finde balancen. Det har været noget af vores hjerteblood, vi fra radikal side har måttet afgive ved at acceptere, at Flygtningenævnet unddrages den del af ombudsmandens kompetence, der udløses ved klager.

Hans egendrift bevares og fastholdes, og jeg vil også skynde mig at understrege, at Ombudsmanden stadig væk kan modtage klager vedrørende den del af asylansøgningsbehandlingen, som foregår i Udlændingestyrelsen, det vil altså sige den administrative del af det, og det er meget vigtigt.

Der er folk, der har ment, at den ordening, vi nu vedtager, hvis den havde været gældende i